

KOMMENDANTBLADET

Information till Sällskapet Castellanernas medlemmar
SOMMAREN 2008

Kommande aktiviteter..

14/5 Stadsvandring i Svante Svenssons spår

Vi börjar kl. 18.00 och avslutar med fika i ett av byggmästarens verk
Kostnad 25:-. **Obligatorisk anmälan till tel. 32 04 03 senast 12/5**
OBS! Deltagarantalet begränsat

1/6 Lions syrenfest på Castellet.

Ta båten ut till vår fantastiska syrenö precis som förr.
Kolla tider i dagspressen. Castellaner finns på plats för guidning

6/6 Sveriges nationaldag.

08.00 Hissas flaggan på torget

13.30 Samlas alla vi Castellaner på Österslättskolans innergård för att delta i fanborgen.

14.00 Börjar firandet vid Snäckan i Rosengården

8/6 Dramatiserad Castellguidning

för Castellaner med familj. Samma guidning som ordnas för allmänheten i sommar. Samling vid Skärgårdsterminalen kl. 14.00. Efteråt serveras fika i vår klubblokal "Kruthuset". Kostnad 50:-/pers.

Anmälan till Birgitta 185 09 eller Åke 32 04 03

14/6 Castellets dag

13.00 Båten går från gästhamnen. ToR 35:- vuxen , barn 20:-

13.30 Blekinge Bataljon spelar vid Kruthuset.

14.00 Ceremonier i närvaro av Carl X Gustaf samt Erik Dahlberg. Soldater, Kaplan och Castellaner medv., Musik, Korum och högtidlig dubbning av nya medlemmar. Tag med släkt och vänner samt fikakorg eller besök Lions Café för en kopp fika samt våfflor.

Viktigt upprop

För att kunna leva upp till dagens krav och förväntningar har vi beslutat att minska antalet guidningar på Castellet och istället satsa på 3 st "dramatiserade visningar" för allmänheten. Den 12/7, 19/7 och 26/7. Biljetter till dessa säljs på Turistbyrån. Vi tror många är intresserade av att gå med och få lära sig Carls- hamns historia "live".

Guiden skall vara klädd i uniform och under rundvandringen kommer gruppen att möta olika historiska personer som .t.ex. Vitus Andersson och Carl X Gustav. Kanonerna kommer att dåna och med inlevelse

berättar vi om gångna tider. Till detta behöver vi din hjälp! Ca. 5-6 personer per visning.

Kan du tänka dig att delta en eller flera gånger? Vi behöver både män och kvinnor. Vi fixar lämpliga kläder för de olika personerna och om du inte känner för att prata själv kan guiden föra din talan. Allt går att lösa - men inte utan din medverkan. Gå med och prova den 8/6 och säg vad du tycker. Ring Åke 32 0403 eller Birgitta 185 09. Tackar allra mjukast.

Utöver detta har vi åtskilliga guidningar inbokade. Både på Castellet och Boön.

ÅRSMÖTET

Den 14 mars avhölls Castellanerans årsmöte på Karlshamns rådhus. Till ordenskapitlet invaldes följande medlemmar:

Kapitelmästare:	Åke Fransson
V. Kapitelmästare:	Bengt Norman
Skrivare:	Christer Pilelöv
V. Skrivare:	Ulf Jansson
Kassaförvaltare:	Kaj Johansson
V. Kassaförvaltare:	Rune Carlsson
Kvartermästare:	Georg Abrahamsson
Arklmästare:	Jan-Åke Kristoffersson
Ceremonimästare:	Jan Otterheim
Trossmästare:	Christer Pettersson
Utbildningsmästare:	Birgitta Cleyndert
Ordenskaplan:	Lars-Olof Billvik
Revisor:	Bengt Gabrielsson
Revisor:	Bertil Lövgren
Valberedning:	Rune Svensson
	Peter Enckell
	Fredrik Nordin

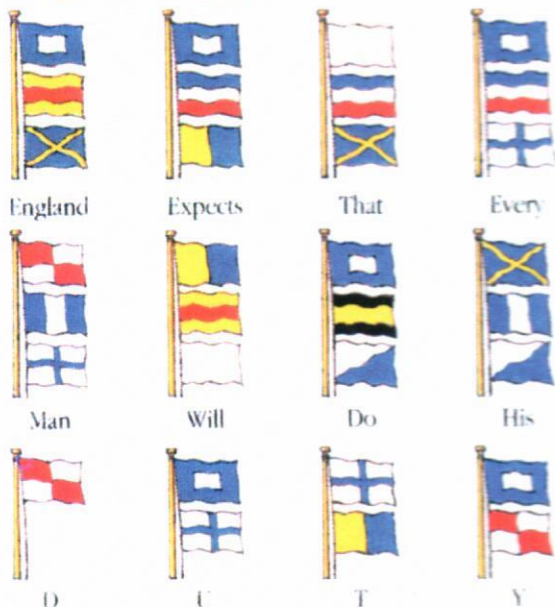
Kapitelmästare Åke Fransson tackar Antikvarie Ola Palmgren. Foto: Leif Lagercrantz

Sven Andersson och Karl-Erik Thidell som efter många år lämnar sina uppdrag avtackades med var sitt konstverk av Lennart Paulsson.

Antikvarie Ola Palmgren från Blekinge Läns Museum höll ett inspirerande föredrag om "Freden i Roskilde" 1658.

Efter detta bjöds det på en god laxmiddag, samt utlottning av Lennart Paulssons tavla som vanns av Stig Olsson.

NELSON'S SIGNAL

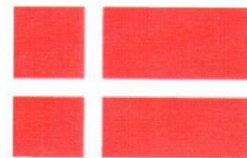

Från flaggskeppet ledde befälhavande amiralen eskaderns operationer genom muntliga order, kanonskott eller flaggsignaler. Inför slaget vid Trafalgar 1805 lät Horatio Nelson hisså den berömda flaggsignalen "England Expects That Every Man Will Do His Duty" (England förväntar sig att varje man gör sin plikt). Detta signal-system var vid den här tiden en ganska ny teknisk innovation. När de engelska och svenska örlogsfartygen samverkade var det löjtnant John Ross som ombord på det svenska amiralskeppet tolkade de engelska flaggsignalerna. Efter Biesty, Cross-Sections, 1993.

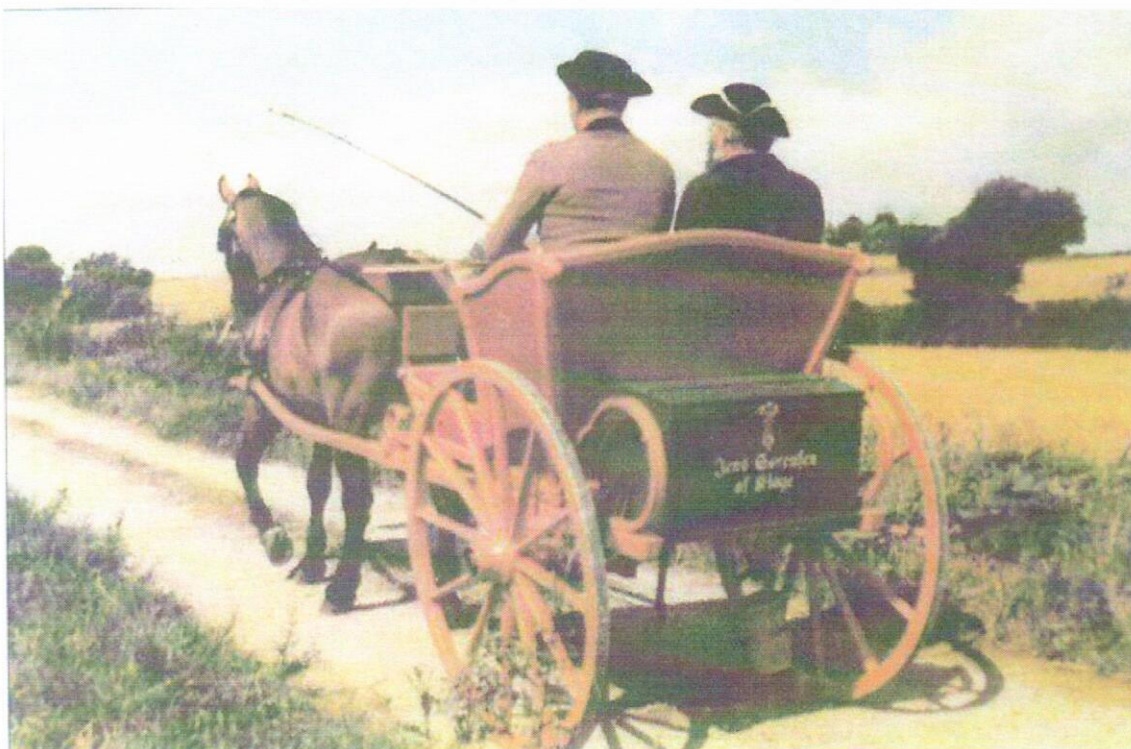
Läs mer om detta i Bl. boken 2006.

Spionen Jens Sørensen

Av Sven Andersson fick vi höra en mycket intressant berättelse om en speciell person "Jens Sørensen" en spion och sjökortsritare åt danske kungen Christian V under slutet av 1600-talet.

Här ses Jens Sørensen i sin "Milevogn". I lådan baktill satt räkneverket gömt.

Jens var född i Sølvesborg 1646 och dog 1723. Jens fick tidigt följa med sin far på hans fartyg. Fadern köpte och sålde varor ända upp till Stockholm. Som 22-åring blev Jens skeppare på sin fars fartyg. Under tiden ombord mätte han djup och ritade seglingsleder och lade märke till var försvarsanläggningar låg. bl.a. i Kalmar där han observerade och noterade slottet, skansarna och seglingsleden m.m.

Under skånska kriget blev han tvungen att flytta till Kristianstad. 1676 ryckte Christian V in i Kristianstad och plundrade staden.

Jens blev ruinerad och flydde till Köpenhamn. Han tog kontakt med kungen och visade sina sjökort över Karlskrona och han blev genast intresserad och gav Jens ett nytt fartyg.

Jens började segla i Blekinge där han köpte och sålde varor. Under tiden ritade han sjökort och skaffade viktiga upplysningar till kungen.

1688 rapporterade han om 21 fartyg som låg för

utrustning och hur lång tid det tog. I 4 år bedriver Jens handel och spionverksamhet samtidigt som han ritar kartor. Han fick bra betalt av kungen för detta.

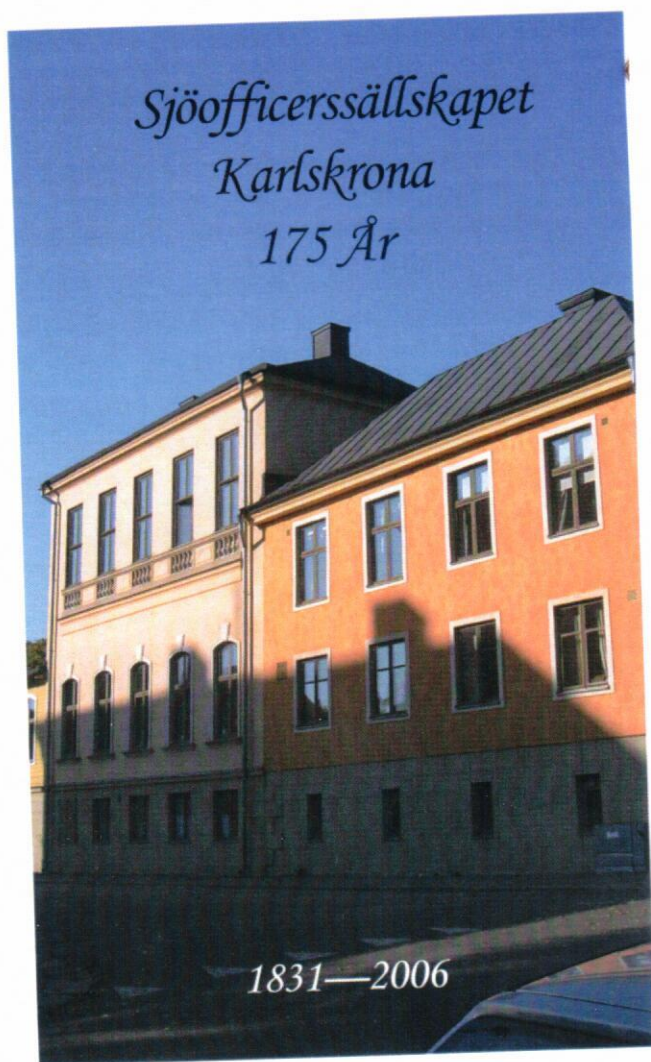
Vid alla landsresor ritade han kartor med hjälp av en s.k. "Milevogn" förspänd med 1 häst (se bilden). Jens ritade kartor över hela Danmark samt från Stockholm och söderut längs hela kusten upp till Kristiania i Norge.

Detta är en mycket kort sammanfattning om vad Sven berättade om denna produktiva man Jens Sørensen.

Sven visade också ett stort antal mycket gamla mynt från tiden ur sin egen samling.

Åke Fransson avslutade denna intressanta kväll med att berätta om hur Stillerydhamnen kom till. Hemligheten med "Milevognen" var att det i lådan bak på vagnen satt ett räkneverk som registrerade varje varv hjulen rullade. Därav Jens perfekta avståndsmätningar. /Assar Lundgren

Rapport från forskargruppens studieresa till Karlskrona

Det har varit mycket "Freden i Roskilde" sista året, men när vi under Stefan Flögs kunniga ledning guidades genom Läns museets fina utställning "Gränsland" kom det fram många nya och spännande fakta och detaljer. Vi såg cessionsbrevet med alla sina röda vaxsigill i träkupor med brokiga silkesnören daterat den 24 febr. 1658.

Det skrevs ett för varje landskap, Skåne, Blekinge, Halland och Bohuslän. En stor samtida karta väckte extra intresse.

Utställningshandledningen bifogas i detta Kommandantblad.

Karlshamn's bibliotek har visat en Gränslandsutställning i mindre format, men Castellanerna hoppas att vi skall kunna överta och ställa ut så mycket som möjligt av Läns museets utställning här i Karlshamn. För att få mer inspiration för vår Boöguidningar tittade vi på och diskuterade stenhuggeriutställningen.

Vi tackade för oss med boken om "Byggnaderna på Castellet".

Våra arrangemang sker i samarbete med Studieförbundet SV och Kulturenheten.

nu var vi hungriga och promenerade bort till sjöofficerssällskapet. 1885 berättar stadgarna följande: "Alla militärer och civila ämbets- och tjänstemän som tillhöra eller tillhört sjövapnet skall vara berättigade att vara ordinarie ledamöter i sällskapet, så och KÖMS ledamöter.

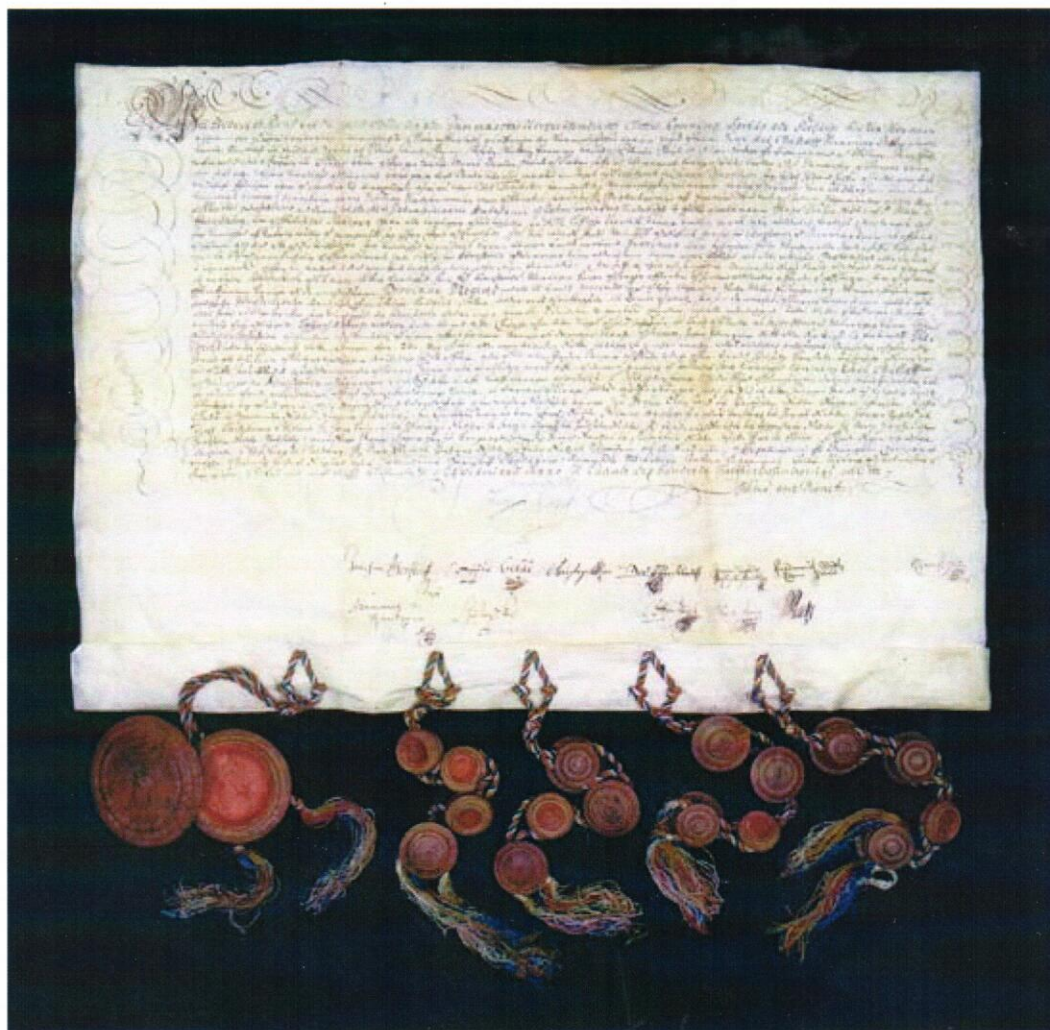
Kungliga Örlogsmannasällskapet, stiftades den 15/11 1771. det är en kunglig akademi. Akademin är Sveriges och förmodligen även en av världens äldsta militärvetenskapliga samfund.. KÖMS bibliotek finns på 3:e vån. och innehåller en marin boksamling med böcker och kartor från 1600-talet fram till nutid. Boksamlingen kompletteras succesivt. Som tack för en fantastisk eftermiddag kompletterar Castellanerna samlingen med Ebbe Aspegrens bok om "Karlshamn's Castell" och vår egen "Byggnaderna på Castellet".

Birgitta Cleyndert

Skriv i Kommandantbladet eller tipsa oss om idéer eller önskemål

När Du vill göra Dig hörd i bladet, kontakta då någon i redaktionen eller skriv ner Dina tankar. Skicka det sedan till Birgitta Cleyndert, Drottningg. 84 E, 37438 K-hamn, tel:18509, Lars-Olof Billvik, Matviks-hamnsv. 258-18, 37494, Trenså, tel:61341

GRÄNSLAND

Freden i Roskilde 1658

26 februari-30 mars 2008

Blekinge museum uppmärksammar
att det är 350 år sedan Blekinge blev svenskt

Med tillstånd från Blekinge Museum har vi
lagt in denna bilaga i Kommendantbladet!

Historiebruk

När Europas stater utvecklades som nationella projekt vid slutet av 1800-talet fick också respektive lands historia en ny utformning. I det som då blev Sveriges historia spelade stormaktstid och krigarkonungar en stor och idealiserad roll. Nu drygt hundra år senare då vi bytt ut vår nationella historia mot det som vi istället kallar kulturarv har vi inte längre några enhetliga, identitetsskapande nationella historier.

Den nationellt färgade högstämndhet som rådde i Sverige vid sekelskiftet 1900 känns främmande idag. Det kulturarv som vi nu med stolthet framhäver är litteraturen, konsten, musiken, arkitekturen och svensk design. Dessutom demokratin, jämställdheten, freden och neutraliteten.

Naturligtvis är det inte freden i Roskilde som har förändrats under de senaste hundra åren utan samhället. Den svenskhet som manifesterades i början av 1900-talet var i första hand manlig, germansk, militärisk och protestantisk. Idag är svenskheten genusmedveten, mångkulturell, pacifistisk och sekulariserad. Det är alltså inte förvånande att synen på stormaktstiden förändrats.

Minnet av Roskildefreden

Någon offentlig minneskultur kan vi idag knappast tala om med anknytning till 1658. Det kollektiva minnet fungerar inte längre som ett slags talmagi, och årtal och datumangivelser är inte längre magneter för minnet – en nationell årtalsrad knuten till fältslag och freder.

Minnet av Roskildefreden uppmärksammas först 1908, och har kanske aldrig varit en så stor händelse som då. Fredens 250-års dag inföll i en tid då Sverige skulle göras svenskt och hela svenska folket skulle samlas kring en gemensam storslagen historia. 1904 bildades i Stockholm den förening som skulle få namnet Blekinge Gille, och som i tidens anda skulle värna intresset för hembygden. Roskildedagen den 26 februari utsågs till gilletts främsta högtidsdag, ”detta våra hävders värdefullaste minne” och 250-årsdagen 1908 firades med väldig pompa och ståt. År 1958 märks ingenting av detta.

Är då Roskildefreden ett aktuellt ämne 2008?

I ett Europa där nationsgränser allt mer suddas ut kan man fråga sig om det överhuvudtaget är relevant huruvida Blekinge är svenskt eller danskt. Trots detta finns det röster som höjs för att Skånelandskapen borde återgå till Danmark eller rent av bli självständiga.

Minnet av Roskildefreden och den svenska stormaktstiden må höra hemma i en förgången tids nationella historieuppfattning, men förblir trots det också en del av vårt gemensamma europeiska kulturarv.

Krig och fred

Den 1 juni 1657 skrev den danske kungen Fredrik III under krigsförklaringen mot Sverige, men någon revansch för freden i Brömsebro 1645 blev det inte. Mindre än ett år senare var kriget över, och den följande freden i Roskilde den 26 februari 1658 gjorde ett starkt intryck på samtidens Europa: de stora svenska landvinningarna, arméns marsch över de frusna Bälten och den hastighet med vilken freden slutits. Sverige var nu den dominerande makten i Norden.

Tåget över Bält

Den danska krigsförklaringen 1657 innebar att Karl X Gustav kunde lösgöra sig från den polska krigsskådeplatsen för att i stället gå till anfall mot Danmark. Snabba dagsmarscher förde den svenska armén upp genom de danska provinserna, fästningen Itzehoe belägrades och föll och gränsen till konungariket Danmark låg därmed öppen. När också den stora fästningen Fredriksodde på Jylland uppgavs låg övergången till Fyn oskyddad.

I den starka vinterkylan föddes tanken att föra armén över det tillfrusna Lilla Bält, och den 30 januari 1658 tog Karl X Gustaf risken. Isen bågnade och gungade under tolv tusen man svenska trupper, varav niotusen ryttare och isen brast under ett par svenska förband, som försvann i djupet tillsammans med konungens och franske ministerns tomma slädar. Det danska försvaret drevs undan, och snart var allt motstånd på Fyn brutet. Regeringen i Köpenhamn begärde nu förhandlingar och vapenvila.

Karl X Gustaf valde i stället att satsa allt på ett kort; att även korsa Stora Bält. Den 5 februari 1658 övergick det svenska rytteriet den sörjiga och blöta isen till Langeland och sedan över till Lolland. Den 12 februari stod hela den svenska armén på Själland.

De som förhandlade - Rikenas mäktiga herrar

Bakom det snabba fredsslutet stod starka stormaktsintressen. Varken England, Frankrike eller Holland ville se en maktförskjutning i Norden för att inte äventyra handelsfriheten i Östersjön. Stormakterna ville gynna sina egna politiska intressen. De erbjöd därför sin medling för att få slut på kriget.

De som förhandlade och skrev under tillhörde samhällets absoluta toppskikt, och kunde därför också i förhandlingarna tillgodose egna ståndsin-tressen. Som medlare utsågs Frankrikes ambassadör chevalier de Terlon och Englands sändebud sir Philip Meadowe. Deras namn står också först bland fredstraktatens undertecknare. För Sverige förhandlade som befullmäktigade ombud riksrådet Sten Bielke och den danske överlöparen geheimerådet greve Corfitz Ulfeld, för Danmark rikshovmästaren och riksrådet Joachim Gersdorff samt riksrådet Christen Scheel. Förhandlingarna skedde under stark tidspress – Karl X Gustav och även Fredrik III ville ha freden avklarad så fort som möjligt. Karl X Gustav därför att han visste att en holländsk flotta när som helst skulle kunna komma danskarna till hjälp och Fredrik III därför att han fruktade ett svenskt stormningsförsök mot Köpenhamn.

Cessionsbrevet

Till fredstraktater fogades ofta, men inte alltid, cessionsbrev som bekräftelse på landavträdelser. Karl X Gustav krävde uttryckligen i fredsförhandlingarna utfärdandet av sådana cessionsbrev: "... Så begiähres och upå alle dee länder, som Kongl. M:t i Swerie cederes, särdeles cessions breeff aff Kongl. M:t och chronan Danmark..."

Cessionsbrevet för provinsen Blekinge undertecknades den 24 februari 1658 av kung Fredrik III och ledande medlemmar ur det mäktiga danska riksrådet med rikshovmästaren Joachim Gersdorff i spetsen. Under Fredrik III: s tid förstärktes riksrådets makt över såväl utrikespolitik som ekonomisk politik på kungamaktens bekostnad. Efter det kungliga enväldets införande i Danmark 1660 förlorade rådet mycket av sin maktställning.

Freden i Roskilde

Den svenska armén kunde vid ett väderomslag ha gått under på isen eller isolerats på de danska öarna, men det gigantiska vågspelet lyckades. Med svenska styrkor bara några mil från Köpenhamn stod nu Danmark inför fullbordat faktum.

De hårda svenska kraven fördes fram under förhandlingarna i Vordingborg. Förhandlingarna fortsatte i Tostrup och avslutades i Roskilde där freden slutligen undertecknades den 26 februari 1658.

Freden i Roskilde har kallats för den dyraste i Danmarks historia och den viktigaste i Sveriges. Skåne, Blekinge, Halland och Bohuslän bytte nu nationalitet för alltid och Bornholm och Trondheims län blev för en liten tid svenska provinser.

Fredsslut eller slut på freden?

Freden i Roskilde den 26 februari 1658 ledde inte till "...en stadigh ewig-wahrande och oigenkalleligh fridh..." som det förutskickades i fredstraktaten. Sverige hade begärt för lite och Danmark givit för mycket. Maktkampen var ännu inte avslutad. Ytterligare tre krig skulle följa.

Identitet

Blev vi svenskar 1658?

Att hantera erövrade provinser var inget nytt problem för den svenska statsmakten. Sverige hade under de hundra åren före Roskilde växt till en stat där de erövrade områdena var mer eller mindre fast anslutna till riket: nya provinser hade lagts till i Skandinavien, i Baltikum och i Tyskland. Dessa hade behållit sina gamla lagar, privilegier, förvaltning och representativa organisationer, men alla hade de fått den svenska kronan som överherre.

Vi var danska undersåtar som 1658 istället blev svenska undersåtar. Blekinge tillhörde nu Sveriges krona, men var ännu inte en del av Sveriges rike. Vid denna tid fanns det inte något givet sammanhang mellan etnisk/kulturell tillhörighet och politisk organisation. Staten och folket behövde inte sammanfalla, något som istället är fallet med föreställningen om nationalstaten.

Statsbytet 1658 uppfattades sannolikt därför inte lika dramatiskt och lika djupt ingripande i individernas identitet som vi skulle göra idag.

Sverige var 1658 en stat där lagar, privilegier och regler kunde se olika ut i olika delar av riket. Provinser kunde därför ha olika relation till centralmakten. Graden av bindning bestämdes av vilka intressen och vilka resurser att genomföra dem centralmakten respektive den lokala eliten hade. I Skåne förhandlade en maktvan adel med centralmakten om adelsprivilegier, riksdagsplatser och ämbeten.

Vi kände inte oss som danskar före freden i Roskilde och blev inte svenskar efter freden i Roskilde. De flesta människor hade aldrig varit utanför sina hemtrakter och hade vaga uppfattningar om vad Sverige respektive Danmark var. Man identifierade sig istället med sin hembygd. Större begrepp eller enheter hade man svårt att föreställa sig. Många vill framhålla att det var först efter freden som man i Blekinge började använda begrepp som "svenskt" och "danskt". Det var i jämförelsen mellan tiden före och tiden efter freden som begreppen blev användbara.

Att de revolter och motstånd som svenskarna mötte hade sitt ursprung i en känsla av att man hörde hemma i Danmark är därför en alltför grov förenkling. Det är vi som 350 år efteråt lägger vårt nationella tankemönster på 1600-talets förhållanden.

Skånelandskapen är ovanliga i det europeiska perspektivet genom att så relativt snabbt och entydigt gå från att vara nyligen erövrade provinser till att vara en också formellt helt integrerad del av ett nytt rike. Föreställningen om hur detta gick till känner vi väl, men hur människor egentligen tänkte och

Ebbe Ulfeld (1616-1682)

Liksom sin släkting Corfitz Ulfeld tillhörde Ebbe Ulfeld de danska stormän och höga ämbetsmän som i första hand sökte skydda sina egna intressen och karriär genom att byta sida. När han medverkade till provinsens försvenskning säger han sig inte bara handla av ämbetsplikt utan Ulfeld hänvisar också till sin "affection" eller varma känslor för landskapet.

Brev till menigheten i Blekinge, daterat den 16 oktober 1676 i Kalmar

Som riksråd, hovrättsråd, riksjägmästare och fullmäktig deputerad för ständerna i Skåne, Blekinge och Halland talar Ebbe Ulfeld ett mycket tydligt överhetens maktspråk i sitt brev som är ställt till menigheten i Blekinge.

I brevet framför Ebbe Ulfeld konungens höga misshag över att allmogen satt sig upp mot överheten och "rebbelerat", i stället borde man i lugn förbli vid hus och hem och inte ta del i stridigheterna och hotar med det elände och den olycksalighet som skall följa om oroligheterna inte genast upphör. Ebbe Ulfeld påpekar själv sitt brev att han är född i Skåne där han också hade sina gods.

Ulfeld blev 1641 lensmand i Kristianstad. Han förde 1643 överbefälet i Skåne under kriget mot svenskarna för att sedan från 1652 övergå i svensk tjänst. Ebbe Ulfeld deltog 1677 i skånska kriget, i synnerhet bekämpade han snapphanarna.

Johan Gyllenstiernas Edkrävartåg

Johan Gyllenstierna (1635–80) var en av tidens mäktigaste stormän med rang av friherre, riksråd och generalguvernör över Skåne, Blekinge och Halland. Under Skånska kriget 1676–1679 spelade han en viktig roll genom att med hänsynslös energi totalmobilisera Sveriges alla resurser för kriget mot Danmark.

Tidigt på året 1677 påbörjade Johan Gyllenstierna sitt kungliga uppdrag att slutgiltigt skapa lugn i de oroliga snapphaneområdena i framförallt norra Skåne och Blekinge.

Där hot och hårda straff tidigare inte haft någon större effekt blev nu i stället metoden att på fredlig väg söka skilja den bofasta befolkningen från snapphanarna och förhindra att dessa fick hjälp och stöd i bygderna.

Johan Gyllenstiernas Edkrävartåg tog sin början i det tidigare danska områdets östra del: Blekinge. I socken efter socken, från öster till väster kallade han alla män över 15 år till att infinna sig på mötesplatsen – som ofta var kyrkbacken eller prästgården. Socken var en viktig enhet där interna angelägenheter avhandlades på sockenstämman, och här skulle nu en skriftlig trohetsförsäkran samfällt undertecknas.

I slutet av mars hade Gyllenstierna fått underskrifter från de tre blekingska häraderna Östra, Medelstad och Bräkne. Han stod nu beredd att ge sig i kast med de illojala bönder som försökt hjälpa dansk trupp att försvara Karlshamn, och till dem räknades bönderna i Jämshögs socken

Jämshögs kyrkbacke

På kyrkbacken i Jämshög den 14 mars 1677 fick 245 sockenbor med sina namn och bomärken lova Sveriges krona trohet och lydnad. Prästen Johannes Sorbonius var den siste personen som skrev under trohetsförsäkran. Han skulle därmed intyga att alla hans församlingsbor också hade skrivit under. Så var emellertid långt ifrån fallet – men de som inte hörsammat kallelsen och satt sitt bomärke på trohetsförsäkran antogs vara "snapphanar" vilket innebar dödsstraff om de blev infångade.

Bönderna fick nu lova att hjälpa svenskarna, betala för armens proviant, ta avstånd från danska soldater och att gripa friskyttar. Inga snapphanar skulle längre tålas i socknen vid straff av 1000 daler i böter och avrättning av var tionde man. Som extra straff och säkerhetsåtgärd skulle alla skjutvapen lämnas in, eller med Gyllenstiernas egna ord " ...alla wore gewere såsom Bösser Pistoler Beltes Bösser, och hwad Nafn dhet hafwe kand, Lod och Krut..." Tolv män i socknen skulle hållas som gisslan tills så hade skett. Det blev i fortsättningen förbjudet att ha vapen i sitt hus. Alla som inte rättade sig efter vapenförbudet skulle avrättas.

Utkrävandet av socknarnas skriftliga trohetsförsäkran kom att innebära början till slutet för snapphanarnas krig.

Sveriges regentlängd

829? – 832?	Björn i Birka
850? – 855?	Olof
894? – 898?	Erik Emundsson
984? – 994?	Erik Segersäll
994? – 1026	Olof Skötkonung
1026 – 1051	Anund Jakob
1051 – 1056	Emund Gammal
1056 – 1066	Stenkil
1067 – 1079	Håkan Röde
1079 – 1112	Inge I
1112 – 1129	Inge II
1129 – 1133?	Ragnvald Knaphövde
1133 – 1156	Sverker I "den äldre"
1156 – 1161	Erik "den Helige"
1161 – 1167?	Karl Sverkersson
1167? – 1199	Knut Eriksson
1199 – 1210	Sverker II
1210 – 1216	Erik Knutsson
1216 – 1222	Johan Sverkersson
1222 – 1229	Erik Eriksson "Läspe och halte"
1229 – 1234	Knut Långe
1234 – 1250	Erik Eriksson "Läspe och halte"
1250 – 1266	Birger Jarl, förmyndarstyre
1250 – 1275	Valdemar Birgersson
1275 – 1290	Magnus Birgersson "Ladulås"
1290 – 1318	Birger Magnusson
1319 – 1364	Magnus Eriksson "Smek"
1364 – 1389	Albrekt av Mecklenburg
1389 – 1412	Margareta
1396 – 1439	Erik av Pommern
1438 – 1441	Karl Knutsson Bonde, Riksföreståndare
1441 – 1448	Kristofer av Bayern
1448 – 1457	Karl Knutsson
1457 – 1464	Kristian I
1464 – 1465	Karl Knutsson
1467 – 1470	Karl Knutsson
1470 – 1497	Sten Sture d ä, Riksföreståndare
1497 – 1501	Hans
1501 – 1503	Sten Sture d ä, Riksföreståndare
1504 – 1512	Svante Sture, Riksföreståndare
1512 – 1520	Sten Sture d y, Riksföreståndare
1520 – 1523	Kristian II
1521 – 1523	Gustav Vasa, Riksföreståndare
1523 – 1560	Gustav Vasa
1560 – 1568	Erik XIV
1568 – 1592	Johan III
1592 – 1599	Sigismund
1599 – 1604	Karl IX Gustafsson, Riksföreståndare
1604 – 1611	Karl IX
1611 – 1632	Gustav II Adolf
1632 – 1644	Förmyndarregering
1644 – 1654	Kristina
1654 – 1660	Karl X Gustav
1660 – 1697	Karl XI
1697 – 1718	Karl XII
1719 – 1720	Ulrika Eleonora
1720 – 1751	Fredrik I

Danmarks regentlängd

??? – 810	Godfred
810 – 813	Hemming
813 – 825?	Haarik I
825? – 827	Harald Klak
827 – 854	Haarik I
854 – 870?	Haarik II
933 – 941?	Gorm den gamle
941? – 984	Harald I "Blåtand"
984 – 1014	Svend Tveskæg
1014 – 1019	Harald II av Danmark
1019 – 1035	Knud IV "den Store"
1035 – 1042	Hardeknud
1042 – 1047	Magnus I Olavsens "den gode"
1047 – 1074	Sven Estridsen
1074 – 1080	Harald Hen
1080 – 1086	Knud IV "den Helige"
1086 – 1095	Oluf Hunger
1095 – 1103	Erik Ejegod
1104 – 1134	Nils
1134 – 1137	Erik Emune
1137 – 1146	Erik Lam
1146 – 1157	Tronstrider (Svend Grathe, Knud Magnusen och Valdemar)
1157 – 1182	Valdemar II "den Store"
1182 – 1202	Knud VI
1202 – 1241	Valdemar II
1241 – 1250	Erik Plovpenning
1250 – 1252	Abel
1252 – 1259	Christofer I
1259 – 1286	Erik Klipping
1286 – 1319	Erik Menved
1320 – 1326	Christofer II
1326 – 1330	Valdemar III
1330 – 1332	Christofer II
1332 – 1340	Interregnum
1340 – 1375	Valdemar IV "Atterdag"
1376 – 1387	Oluf
1387 – 1412	Margarete I
1396 – 1439	Erik av Pommern
1440 – 1448	Christofer av Bayern
1448 – 1481	Christian I
1481 – 1513	Hans
1513 – 1523	Christian II
1523 – 1533	Frederik I
1534 – 1559	Christian III
1559 – 1588	Frederik II
1588 – 1648	Christian IV
1648 – 1670	Frederik III
1670 – 1699	Christian V
1699 – 1730	Frederik IV

Tidslinje – Blekinge

800-tal	Blekinge omnämns första gången – tillhör svearnas rike.	1467	Sankta Claras kapell på Torkö nämns första gången. Ett franciskanerkloster byggs på platsen.
1000-tal	Religionsskifte. Blekinge provins i det danska riket.	1486	Karmeliterklostret i Sölvesborg grundas.
1060	Biskop Egino i Dalby påbörjar missionsarbetet i Blekinge.	1505	Den första bondefreden sluts i Hjortsberga
1150	Befästningen Sjöborg uppförs på Elleholm.	1509	Under Svante Stures ledning rycker svenskarna in och håller Blekinge under kort tid.
1200-tal	Sölvesborgs slott och Brömsehus uppförs.	1523	Gustav Vasas trupper intar länet.
1230	Den danske kungen Valdemar Sejrs oäkta son Knud får Blekinge i förläning.	1524	Blekinge återlämnas till Danmark.
1231	Ronneby omnämns för första gången. Säkert stad 1292.	1525	Sören Norrby har Sölvesborgs slott och län.
1329	Den danska kungamakten har ekonomiska problem. Blekinge och Lister pantsätts till tysk greve.	1536	Reformationen. Klostren i Sölvesborg och på Torkö stängs.
1332	Den svenske kungen Magnus Eriksson köper Blekinge.	1541	Gustav Vasa och Kristian III möts vid Brömsebro.
1340	Skåne och Blekinge utgör ett självständigt kronoland som förenas med Sverige.	1542	Dackeupproret utbryter. Strider i Blekinge.
1350	Avaskär omnämns första gången.	1545	Lyckå slott uppförs.
1350-tal	Digerdöden härjar.	1564	Ronneby, Sölvesborg och Elleholm bränns av svenske kungen Erik XIV. Försvaret av riksgränsen stärks. Fästningsstaden Kristianopel anläggs.
1360	Valdemar Atterdag återtar Skåne och Blekinge till danska riket.	1600	Kalmarkrigen. Kristianopel skövlas 1611 av svenskarna.
1387	Äldsta kända stadsprivilegierna för Ronneby.	1611-13	Gustaf Horn intar Sölvesborg. Krig mellan Sverige och Danmark.
1389	Drottning Margareta blir regent över de tre nordiska rikena.	1643-45	Fredsförhandlingar i Brömsebro.
1397	Unionen mellan de nordiska rikena bekräftas officiellt.	1645	Stadsbrand i Sölvesborg.
1430	Unionen övergår i lång och segsliten unionsstrid.	1652	Freden i Roskilde.
1436	Blekinge intas av svenskarna under Engelbrekts ledning. Borgen Brömsehus förstörs. Sölvesborg omnämns som stad för första gången.	1658	Karlshamn anläggs.
1450	Elleholm får köpstadsprivilegier av ärkebiskop Tuve Nielsen.	1664	Skånska kriget utbryter.
1451	Kristian I av Danmark och Karl Knutsson av Sverige möts i Avaskär för att diskutera Gotlands framtid.	1675	Danskarna intar under kort period stora delar av Skåne och Blekinge. Slaget vid Lund.
1452	Blekinge härjas av svenska trupper.	1676	Kristianopel hålls av danska truppstyrkor.
		1677	Fred mellan Danmark och Sverige.
		1679	Karlskrona anläggs.
		1680	800 finska båtsmän med familjer flyttas till Blekinge.
		1681	Svensk lag införs i Skånelandskapen.
		1683	Stora Nordiska Kriget utbryter.
		1700	Pestepidemi utbryter i Blekinge.
		1710-11	Danska trupper plundrar Sölvesborg.
		1710	Svensk administration införs.
		1719	

Tidslinje – Sverige

1000	Sverige blir en politisk enhet.	1560	Gustav Vasa dör.
1008	Landet börjar kristnas.	1561	Erik XIV kröns till kung. Estland ansluts till Sverige.
1143	Det första klostret grundas i Alvastra.	1563	Nordiska sjuårskriget utbryter.
1150	Landets första domkyrka, i Gamla Uppsala, börjar byggas.	1568	Adeln gör uppror och avsätter Erik XIV.
1215	Påven bekräftar kung Erik Knutssons anspråk på Finland. Korståg inleds.	1570	Fred sluts mellan Sverige och Danmark.
1252	Stockholm omnämns i skrift för första gången.	1600	Krig mot Polen.
1280	Alsnö stadga instiftar det världsliga frälset.	1611	Gustaf II Adolf kung. Kalmarkriget utbryter.
1323	Freden i Nöteborg.	1613	Freden i Knäred.
1332	Magnus Eriksson blir kung i Norge och Sverige. Köper Skåne och Blekinge.	1617	Freden i Stolbova. Ingermanland och Kexholms län till Sverige.
1335	Trälldomen upphävs i Västergötland och Varend.	1629	Kriget mot Polen slut. Livland till Sverige.
1341	Magnus Eriksson köper södra Halland.	1630	Gustaf II Adolf ingriper i Trettioåriga kriget.
1347	Landslagen - Sveriges första rikstäckande lag.	1632	Gustaf II Adolf stupar vid Lützen.
1349	Digerdöden når landet. 1/3 av befolkningen dör.	1643	Nytt krig mot Danmark.
1389	Danske kungens dotter Margareta drottning i Sverige.	1645	Freden i Brömsebro. Jämtland, Härjedalen, Gotland och Ösel till Sverige samt Halland i pant på 30 år.
1397	Kalmarunionen upprättas. Erik av Pommern unionskung.	1648	Westfaliska freden. Vorpommern, Bremen, Verden, Wismar och Stettin till Sverige.
1434	Engelbrektsupproret utbryter.	1657	Krig mot Danmark.
1439	Erik av Pommern avsätts.	1658	Freden i Roskilde
1448	Unionskungen Kristofer av Bayern dör. Karl Knutsson tar makten. Sverige lämnar Kalmarunionen.	1659	Nytt krig mot Danmark.
1497	Unionskungen Hans av Oldenburg kung. Sverige återinträder i unionen.	1660	Karl X Gustaf dör. Freden i Köpenhamn. Danmark återfår Trondheims län och Bornholm.
1501	Uppror i landet på nytt. Sten Sture d ä tar makten.	1675	Skånska kriget utbryter.
1521	Kristian II avsätts. Gustav Vasa utses till riksföreståndare.	1676	Slaget vid Lund. Svensk seger.
1523	Gustaf Vasa väljs till kung. Kalmarunionen upplöses.	1679	Fredsavtal med Danmark.
1536	Reformationen	1700	Stora Nordiska Kriget utbryter.
1542	Dackeupproret utbryter i Småland.	1709	Karl XII förlorar slaget vid Poltava. Danmark landsätter trupp i Skåne.
1543	Upproret slås ned. Nils Dacke dödas.	1710	Sverige vinner slaget vid Helsingborg.
		1718	Karl XII stupar i Norge.
		1720	Fred sluts med Danmark.
		1721	Freden i Nystad avslutar Stora Nordiska Kriget. Sverige avsäger sig Estland, Livland, Ingermanland, Kexholms län, Bremen, Verden och Stettin.

Tidslinje – Danmark

<p>800 Danmark politisk enhet under kung Godfred.</p> <p>950 Danmark kristnas.</p> <p>980 Harald Blåtand frigör Danmark från tysk överhöghet.</p> <p>1020 Danmarks Nordsjöimperium är som störst.</p> <p>1104 Biskop Asser vigs till ärkebiskop över Norden.</p> <p>1157 Valdemar II ("den store") expanderar österut genom korståg.</p> <p>1167 Biskop Absalon anlägger staden Havn – Köpenhamn.</p> <p>1169 Rügen erövrar från Venderna och kristnas.</p> <p>1219 Estland erövrar och kristnas.</p> <p>1330 Danmark ruinerat på grund av kung Kristofer II:s krigföring. Stora landområden pantsätts.</p> <p>1332 Den svenske kungen Magnus Eriksson köper Skåne och Blekinge på skåningarnas begäran. Kristofer II dör och Danmark står utan kung till 1340.</p> <p>1340 Valdemar IV ("Atterdag") väljs till kung.</p> <p>1341 Södra Halland köps av svenske kungen Magnus Eriksson.</p> <p>1346 Estland säljs till Tyska orden.</p> <p>1360 Kung Valdemar återerövrar Skånelandskapen.</p> <p>1361 Valdemar erövrar Gotland ("Visby brandskattning").</p> <p>1363 Sverige, Norge och Danmark sluter ett förbund mot Hansan.</p> <p>1387 Valdemars dotter Margareta drottning av Danmark och Norge.</p> <p>1397 Kalmarunionen upprättas. Erik av Pommern blir unionskung.</p> <p>1429 Öresundstullen införs.</p> <p>1439 Erik av Pommern avsätts från tronen i alla unionsländerna.</p> <p>1480 Livegenskap införs i delar av Danmark.</p> <p>1536 Reformationen. Stora delar av kyrkojordarna dras in till Kronan.</p> <p>1563 -1570 Nordiska sjuårskriget.</p> <p>1611 - 1613 Kalmарkriget.</p>	<p>1625</p> <p>1643</p> <p>1645</p> <p>1657</p> <p>1658</p> <p>1660</p> <p>1675</p> <p>1676</p> <p>1679</p> <p>1699</p> <p>1700</p> <p>1709</p> <p>1710</p> <p>1720</p>	<p>Danmark på den protestantiska sidan i Trettioåriga kriget.</p> <p>Sverige förklarar krig mot Danmark.</p> <p>Freden i Brömsebro. Danmark avsäger sig Jämtland, Härjedalen, Gotland och Ösel till Sverige som även erhåller Halland som pant på 30 år.</p> <p>Danmark förklarar krig mot Sverige.</p> <p>Kriget slutar i förlust för Danmark. Freden i Roskilde ger Sverige Skåne, Blekinge, Halland, Bohuslän, Bornholm och Trondheims län. Stridigheterna mellan Sverige och Danmark då Danmark vägrat hjälpa Sverige mot Polen och Österrike.</p> <p>Ny fred sluts i Köpenhamn. Danmark återfår Trondheims län och Bornholm. Svenska kronan får 18 adelsgoods i Skåne och Blekinge i utbyte.</p> <p>Skånska kriget utbryter. Danmark försöker återta de förlorade landskapen.</p> <p>Slaget vid Lund. Dansk förlust. Fred sluts mellan Sverige och Danmark.</p> <p>Danmark sluter förbund mot Sverige med Tsar Peter I av Ryssland och August den starke av Sachsen, Polens kung.</p> <p>Svenske kungen, Karl XII landstiger på Själland. Fred sluts mellan Sverige och Danmark.</p> <p>Sverige förlorar vid Poltava. Danmark får möjlighet att återta Skånelandskapen. Danska trupper landstiger i Skåne.</p> <p>Danmark förlorar slaget vid Helsingborg. Sista danska försöket att återta de skånska landskapen.</p> <p>Danmark och Sverige sluter fred.</p>
---	---	---

Cessionsbrevet - transkriberat

Dokumentet är utlånat av Riksarkivet, Stockholm

Wii Friderich Dend Tredie Med Guds Naade Danmarckis Norges Wendis och Gottis Konning Hertugh vdj Slessuig Holsten Stormarn och Dijtmerschen Gref-fue vdj Oldenborg och Delmenhorst. Giöre witterligt at efftersom dend Stormeg-tigste Höijbaarne Förste och Herre H: Carl Gustaff Sueriges Gottes och Wendes Konning, Stoerförste til Findland, Hertug vdj Estland Carelen, Bremen, Vehrden, Stetin Pommeren Cassuben och Wenden Förste till Rugen, Herre offuer Ing-ermanland och Wissmar, Saa och Pfaldtzgreffue wed Reihn i Beyern til Gylich Clewe och Bergen Hertug, wores Broder Frende och Naboe, Haffuer vdj sidstwarende Krig och Feide Imellum oss Danmarches och Norges Crone, paa dend Eene, Och hans Kierlighed och Sveriges Crone, paa dend Auden siide, Med Waaben Iudtaget och occuperet adtschillige provintzer, Saa och vdj Jylland Holsteen och Andre wore Lande, Adtschillige Festninger Byer och Skandtzer sig bemegtiget och Wij nu Igien wed Tractater formedelst dend Stormegtigste Höi-jbaarne Förstes och Herres, her Luduig dend Fiortende Christeligste Koanings i Franckrig Wores Broders Blodz for-uandte Wens och Alliertes, Saauel som H. Pro-protecteurs aff Engeland Schottland och Irland, lligemaade wores wen och Alliertis, vederhandling wed deres Respektive Extraordinarie Ambassadeur och Extraordina-rie SendeBud, de Edle och Welbaarne Hugo Terlon Ridder aff S;ti Jean i Hieru-salem, Saa och Phillipus Maeadowe er om alle Irringer och Tuistigheder som disse lauglige Nordische Croner Imellum weritt haffuer, Aldeeles forligt och fordraget, Och hans Kierlighed aff Naboelig willie och genegenhed, Saa och for Fred och Eenigheds schyld, haffe Iblandt andet Sambtöcht och vdloffuet, for sigh, sine suc-cessorer och Sveriges Crone, at afftrwde och affstaa Ald den Rett och Rettighed som hans Kierlighed formedelst Krigen til Nogen bemelte Erobrede provintzier Byer Festninger Husser schandtzer Eller Jorder haffue kunde Och denn; Igien till oss och Cronen leffuere och offuerandtworde lade, Och sig sine Successorer och Sueriges Crone aldrig meere derpaa nogen høyhed Rett eller Rettighed praetendere eller Tilholde i nogen maade, Efftersom Saadandt i denne op Rettede Fredsfordrag vdförligen formeldes, Da haffe wij Igien med Samptlige Danmarches Riges Raadss fuldbyrd, Raad och Sambtöche, Till Naboelig satisfaction och wederlag till hans Kierlighed, hans Kierligheds Successorer, Sueriges Konger och Croner, affstan-den och hermed aldeeles affhender och affstaa fra oss och wores effterkommere Koninger vdj Danmarch och Cronen, Provintzen Blegind, Med alle Til Bemelte provintzies lande och lehne, liggendes Steder Slotte, Festninger Öer Skirer höij-heder Herligheder, Jurisdictioner Andelig och Wersslig, landgilde schatter Told Rendte och Rettigheder, Tii lands och wands, Saa som Danmarches och Norges Konger dennem Nydet och besiddet haffuer, at fölge hereffter hans kierlighed des Successorer och Sueriges Crone, Til Euindelig w-paataldt Eijendomb, Med alle vn-derliggendes Steder, Slotte och Festninger, Sampt Andelig och Wersslige Goedtz, Lehn och Appertinentier som dertil med Rette hör, Och for dette ligget och hört haffe, til lands och wands, at Incorporeris Sueriges Crone Til Euindelig posses-sion och Eijendomb, Och kiende wij oss och wore effter kommere Konninger vdi Danmarch Norge och Cronen, Ingen Ydermeere Rett eller Rettighed, Til forbe-melte Skaane, eller dess Tilliggende Slotte Festninger Byer Steeder, oer Skur eller nogen des anden Rette Tilliggelsse i Nogen maader, indtet Aldeeles vndertagen, Sigendes Och Giörendes hermed Alle forne lands och staders Indbyggere Andelige och Wersslige, Adell och vadell, Praester Borgere och bönder ledige och frj, for ald huldheds Trouschabss hörsamheds och thiennestes Eed och löffte huar med de oss och Danmarches och Norges Crone, Hertil forbundene weret haffuer, Och dennem Samptlig och Saerdeeles hans Kierlighed Kong Carl Gustaff vdj

Suerige des Successorer, och Sueriges Crone, i dette Breffs krafft TilEigner och anuiisser. Till Ydermeere Widnesbyrd, Och Sterchere foruarring At dette Saaleedes vdi alle sine puncter och Ord, w-brödeligen aff oss och wore effterkommere Konninger vdi Danmarch och Norge, Holdess Och Effterkommes schall, Haffuer wij dette med Egen haand nch Kongelig Secret bekrefftigett, Saa och med wores Elschelig Rigens Raads vnderschriffuelsse och forseigling, Stadfested, som er H. Jochim Gerssdorff Til Tundbyholmb Rider Rigens Hoffmester, H. Offue Gedde til Tommerup, Ridder, Rigens Admiral, H. Christopher Wrentil Aasmarch, Ridder, Rigens Canceler, Her Olluf Passberg til Jernit Ridder, Jörgen Seefeld till Ness, Landtzdommer i Sielland, H. Hans Lindennou til Iffrsness Ridder, H. Jörgen Brahe til Huedholmb Ridder, H. Fredrich Redtz til Thygestrup Ridder, Her Niells Trolle til Troldholmb, Ridder, Stattholder vdi wort Rige Norge, Mogens Höeg til Kiergaardsholmb, H. Hendrich Randzou Til Mögelkier Ridder, Christen Scheell til Fussinge, Gunde RossenCrands Til Windinge, Otthe Kragh Til Woldbiereg, H. Axel Wrup till Beldtebiereg Ridder, och Piter Reedtz til Thygestrup Oberste Rendtemester, och Befallingssmend offr Bornigholmb, Helsingborg, Draxholmb, Westeruig Closter, Ringsted Closter, Callundborg, Hogenschouff, Wordingborg, Aggershuss, Silcheborg, Aakier, Thrygewelde, Callöe, Nyborg, Mallmöehuss och Möenss lehne; Giffuett paa wort Slott Kiöbenhauffn dend 24 Februarij Anno Itt Tusinde Sex Hundrede Halfftredeindstiuge och Otte. Vnder vort Zignet;

FRIDERICH

Joachim Gerstorff	Offwe Gedde	Christop Vrne
Oluff Parssbertigh	Jörgen Seefeldt Christopherssen	Frederich Redtz
Mogens Höeg	Henrich Rantzow	Christen Skiel
Otthe Kragh	Axel Vrop	P. Reetz

Roskildefreden 1658 i Riksarkivet, Stockholm:

Fredspreliminärer, daterad Tostrup (nära Köpenhamn) den 18 februari 1658. (Danska) Undertecknare: Le Chevalier de Terlon (för Frankrike); Ph. Meadowe (för England); Joachim Gersdorff, Christen Skiel (för Danmark). Papper, 5 sidor text; sigill.

Konung Fredrik III: s Cessionsbrev å provinserna Skåne, Blekinge, Halland och Bohuslän, ett för varje landskap. Daterade Köpenhamn den 24 februari 1658. (Danska) Utom konungen har även följande rådsherrar undertecknat: Joachim Gersdorff, Offve Gedde, Christoph Urne, Oluff Parssberigh, Jörgen Seefeldt Christopherssen, Frederich Redtz, Mogens Höeg, Henrich Rantzow, Christen Skiel, Otthe Krag, Axel Urop och P. Reetz. Pergament, patentfol. konungens och 11 rådsherrars sigill av rött vax i träkupor, brokiga silkessnören, 5 kupor obegagnade.

Fredsfördrag daterat Roskilde (Roedschijld) 26 februari 1658. (Danska) Undertecknad som Fredspreliminärer. Papper, 22 sidor text; sigill.

Danska kommissariernas birecess angående 1. Ebbe Ulfeldt, 2. för Sverige vanärande tapeter i Köpenhamns slott. Daterade Roskilde den 27 februari 1658. (Danska) Undertecknare: Joachim Gersdorff, Christen Skiel. Papper, 2 sidor text; sigill.

Danska kommissariernas avsked angående skånska fästningarnas utrymmande. Daterat Roskilde den 28 februari 1658. (Danska) Papper, 2 sidor text, sigill.

Konung Fredrik III: s fullmakt för danska kommissarierna och lejdebrev för de svenska. Daterad Köpenhamn den 8 februari 1658. (Danska) Papper, 3 sidor text, sigill.

Konung Fredrik III: s ratifikation av fredsfördraget i Roskilde. Daterad Köpenhamn den 29 mars 1658. (Danska) Utom konungen har samma rådsherrar som i Konung Fredrik III: s Cessionsbrev undertecknat, med undantag av Mogens Höeg och Otto Krag. Pergament, 13 sidor text; sigillen bortskurna.

